

Uponnut kaupunki

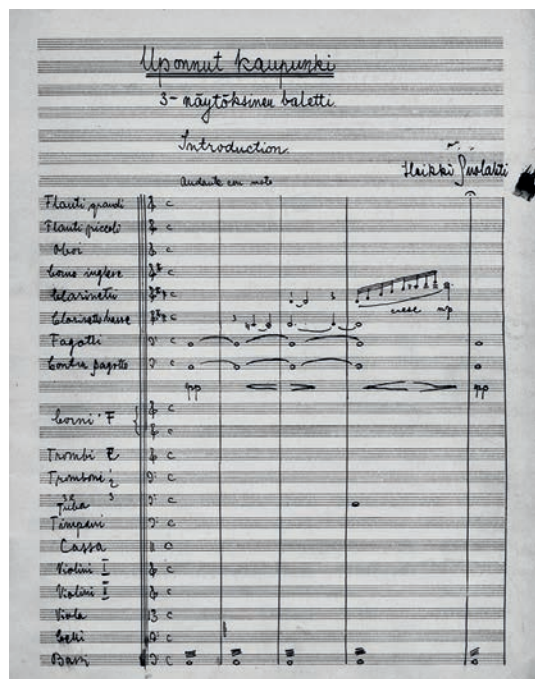
N:o 1 - 1937

N:o 1 - 1937

Tiistaina helmikuun 2 p:nä

Päätoimittajat: Mikael Minkkinen ja Helvi Kangas

Tiistaina helmikuun 2 p:nä

Kihlat ostatte edullisemmin
Keski-Suomen Kello- ja Kultasepiltä
Asemakatu 4, lähellä asemaa
puhelin 1129

MYYTÄVÄNÄ

Suuria PORSAITA

syksyn alhaisimmilla hinnoilla myydään kuorma-autosta perjantaina 6 p:nä seuraavissa paikoissa: ja välillä merkkiä näytettäessä: Konnevesi kk. klo 13.30, Kärkkäälän tieh. 14, Sumiainen kk. 14.30, Matilanvirran lossi 15, Konginkangas kk. 15.30, Pyyrinlahden tieh. 16, Äänekosken torilla 16.30, Honkolan tieh. 17.30, Saarijärvi 18.15, jossa yövytään. Lauantaina 7 p:nä Saarijärvellä aamusella 8.30 asti, Kalmari tieh. 9, Karstula kk. 9.45, Kyyjärvi Vaasan-Kokkolan tieh. 10.45, Möksy 11.30, Karstaperän tieh. 11.45, Alajärvi kk. 12. Huom.! Hinnat 100 mk. alkaen. Palkitut rodut ja suuret porsaait. Ostetaan lintuja ja nahkoja. Odottakaa teitten varsilla. Porsaait saapuvat varmasti.

Lappalainen

KEVÄT TULEE

Valitsemme tuuliseen, jotta usein voivat vahingoittaa aknaa lipiä. Sen voi kuitenkin estää käyttämällä Tekeä HILJÄÄ kumussalppausta, joka sisältää juuri niitä aineita, lasinalla ja mietoja öljyjä, jotka suojelevat iloa ja tekevät sen hienoksi ja pehmeäksi.

Tekä
Flond
kumussalppaus myydään kaikkialla.

Lue päivälehtipaperin alla oleva tiedonanto onnenrahoista.

Valmistus tapahtuu E. tri Arne Hönö'n tieteellisen tarkastuksen alaisena.

OY TEKA A/B, Riihimäki

Uponnut kaupunki arkistojen kätköistä yleisön kuultavaksi

Heikki Suolahden keskeneräiseen Uponnut kaupunki -balettikäsikirjoitukseen ja sen löytymiseen liittyy paljon kiehtovia käänteitä. Käsikirjoitus tuli ilmoille yllätystä ja hämmennystä herättäen kevätkesällä 2017, kun Suomalaisen musiikkikampuksen kirjaston arkistoista löytynyt laajempaa nuottikäsikirjoituksen kokonaisuutta alettiin järjestellä kirjaston ja Keski-Suomen musiikin edistämisseuran yhteistyönä. Uponnut kaupunki -baletin partituuri löytyi parinkymmenen muun Suolahden käsikirjoituksen joukosta.

Käsikirjoitukset olivat päättyneet Jyväskylään konservatorion huomaan Musiikkikampuksen historiallisille juurille Heikin isoveljen, historioitsija ja professori Eino E. Suolahden tuomina 1970-luvulla.

Sävellyksistä juuri balettikäsikirjoitus herätti Suomalaisen musiikkikampuksen taholla erityistä kiinnostusta, kuuluhan oppilaitoskokoalaisuuden opetuksen piiriin myös tanssi. Musiikin luovan tuottamisen huippuosaamiseen profiloituvassa oppilaitoskeskittymässä teoksen keskeneräisyyttä ei pidetty esitykseksi päättymisen esteenä. Vuosien kokemus musiikin, tanssin ja audiovisuaalisen taiteen yhteistuotannoista rohkaisi uskomaan Uponneen kaupungin mahdollisuuksiin ja siihen, että lähes vuosisadan odottaneet sävelet viimein kuultaisiin orkesterin soittamina ja teos ehkä jopa nähtäisiin koreografioituna.

Ensimmäinen suomalainen baletti, Erkki Melartinin Sininen helmi oli saanut kantaesityksensä

vuonna 1931. Heikki Suolahti sävelsi omaa balettiaan vuosina 1934-35, joten hän tarttui Suomessa tuoreeseen taidemuotoon. Uponneen kaupungin laajamittaista romantistisyyppistä orkesteria maustavat muun muassa kontrafagotti, tuuba ja celesta. Soinnin sävyille nykykuulija voi hakea vertailukohtaa varhaisten suomalaisten äänielokuvien musiikkiosuuskien sävelkielestä. Myös äänielokuva oli Heikin sävellystyön aikaan nuori tulos, jonka asemaa mykkäelokuvan päihittäjänä oli vielä muutama vuosi aiemmin kovastikin epäilty.

Siitä, miksi Uponnut kaupunki jäi kesken, on vain arvailuja. Heikki Suolahden mustekynällä puhtaaksi kirjoittama partituuri päättyi sivulle 43.

PALVELUKS HALUTAAN

Saunottaja

saa paikan naisten puolella
VEIJANEN, Mäki-Matti

Betoniraudan taivuttaja

saa työtä.

Valtion ruutitehdas,
Vihtavuori.

Hyvää

Vannekiskoa

saatavana

Keskisuomalaisen Kirjapainossa

Nuottiaarteet nousevat valoon!

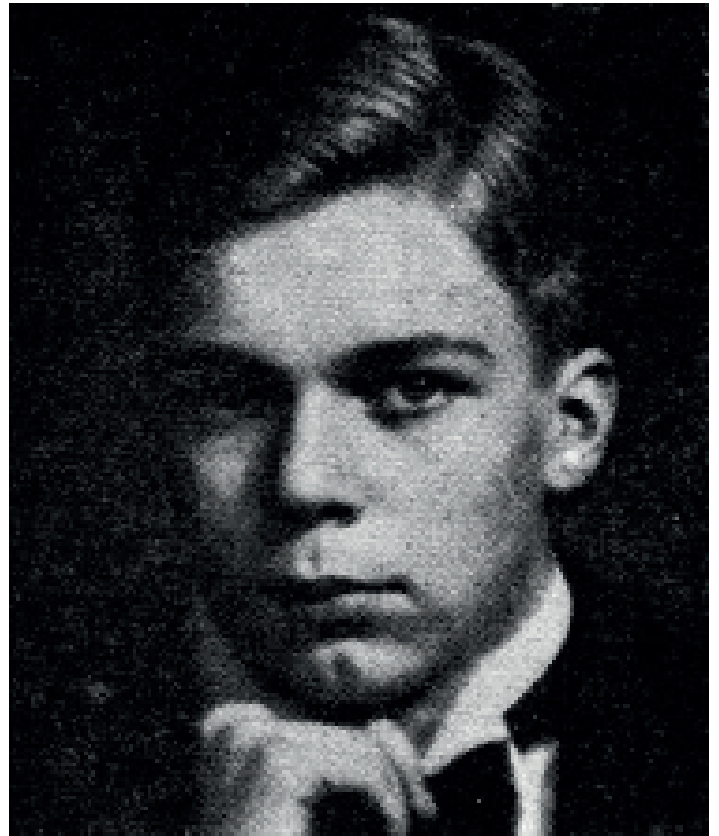
Jyväskylän ammattikorkeakoulun haltuun on aikoinaan siirretty Keski-Suomen Konservatorion vanhat arkistot. Materiaalia on ollut paljon, ja valtaosa siitä siirtyi sen kumminkin aineistoja tutkimatta. Kevästä 2015 alkaen arkistosta alkoi kuulua kummin. Vanhoja papereita tutkittaessa alkoi paljastua nuotteja, joista ei aiemmin ollut tiedetty. Keväällä 2015 nuotistosta löytyi muun muassa aiemmin tuntemattomia Aulis Raitalan lauluja. Samassa yhteydessä tuli esille iso määrä käsikirjoituksia, joista löytyi esimerkiksi P.J. Hannikaisen, Ilmari Hannikaisen ja Martti Korpi- lahden sävellysten ja sovitusten käsikirjoituksia. Nuotit analysoitiin ja siirrettiin tutkimuskäyttöön.

Varsinainen pommi putosi kuitenkin syliin muutama vuosi myöhemmin. Arkistoista ponnahti esiin käsikirjoitus, joka osoittautui 16-vuotiaana vuonna 1936 kuolleen, aikaansa superlahjakkaan säveltäjä Heikki Suolahden keskeneräiseksi jääneeksi baletiksi. Uponnut kaupunki -ba-

letti kirvoitti välittömästi Musiikkikampuksen ja sen kumppaneiden voimat liikkeelle. Nuottikäsikirjoitus tutkittiin perusteellisesti, se kirjoitettiin puhtaaksi, äänitettiin ja ammettiin Musiikkikampuksen opiskelijoiden ja opettajien luovaan prosessiin myllyttäväksi. Syntyi tutkimuskirjoituksia, peruskoululaisten monitaideprojekteja, valokuvanäyttely, videotaide-teos ja paljon muuta.

Musiikkikampuksen johtajana ihailen suuresti sitä tekemisen riemua, luovuutta ja monialaista tuoteliaisuutta, jota Musiikkikampuksen opiskelijat ja opettajat eri oppilaitoksissa ovat sitkeästi pandemian aiheuttamista vaikeuksista piittaamatta osoittaneet. Samoin spehtaakkelin ohjaajan ja Musiikkikampuksen tuottajan uhratuvaa muutoskykyä arvostamme laajasti.

Kiitän ja kumarran! Niin tekee myös suomalainen kulttuurielämä, joka saa Uponneesta kaupungista uuden helmen hehkumaan vuosien kiertoön. *Hannu Ikonen*

Heikki Theodor Suolahti

Kuka oli Heikki Suolahti?

Heikki Theodor Suolahti syntyi Helsingissä 2.2.1920. Nuoren pojan poikkeukselliset musiikilliset lahjat huomattiin jo varhain, ja perheen arjessa läsnä ollut musiikki ja yhteismusisointi toimivat varmasti otollisena kasvualustana, juurruttaen nuorta miestä taiteiden maailmaan. Musiikin lisäksi Heikki oli nuorena innokas postimerkeilijä ja partiolainen, eikä urheilukaan ollut hänelle vierasta. Myös luonto oli hänelle tärkeä.

Perheen arjessa kuuluvaa musisointia vahvisti se, että Heikin äidin puolen suku oli hyvin musikaalista. Äiti Anna Suolahti (os. Forsell) soitti viulua, ja Suolahden kotiin kokoontui usein erinäisiä pieniyhteisiä musisoimaan. Näitä esityksiä Heikki seurasi mielenkiinnolla, perehtyen samalla käsillä olevaan nuottimateriaaliin. Heikin isä toimi lääkärinä Helsingissä osallistuen myös alansa yhdistystoimintaan, ja toimipa hän Helsingin kaupungin musiikkilautakunnan puheenjohtajana reilun vuosikymmenen ajan.

Heikin soitonopiskelu alkoi kahdeksanvuotiaana, ja hän opiskelikin alusta alkaen ahkerasti pianonsoittoa sekä musiikinteoriaa. Vuosina 1929-1936 Hän opiskeli pianon- ja urkujensoittoa sekä teoriaa Helsingin konservatoriossa opettajanaan Arvo Laitinen. Säveltäjis-

tä Heikki ihaili suuresti Sibelius-ta ja Wagneria, joista erityisesti jälkimmäisen työt olivat nuoren säveltäjänalun intohimon kohteena. Heikki nautti suuresti elävän musiikin seuraamisesta, ja konserteissa käydessään hänellä oli tapana silmäillä samanaikaisesti teoksen partituuria. Esiintymiskokemusta hän sai kartutettua koulussa sekä äidin vapaaehtoistyön kautta.

Heikin sävellyksistä tunnetuin on vuonna 1935 sävelletty Sinfonia piccola h-molli, joka on edelleen vakioteos mm. Yhdysvalloissa nuorisoorkesterien repertuaareissa. Lisäksi hän ehti nuoresta iästään huolimatta säveltää lukuisia pienempiä teoksia sekä aloittaa toisen sinfoniansa, Pärttylin yö -opperan ja Uponnut kaupunki -baletin säveltämisen. Uponneen kaupungin lisäksi vesiteema kiehtoi Heikkiä muutenkin, esimerkkinä yksinlaulut Hyökyaalto ja Unten kalastajat.

Viimeiset suurimuotoiset teokset jäivät kesken, kun Heikki Suolahti kuoli Helsingissä 27.12.1936 umpisuolentulehduksesta seuranneisiin komplikaatioihin. Hän oli kuollessaan 16-vuotias.

Tiedot perustuvat Timo Seppälän pro gradu -tutkielmaan Pieni sinfonia - suuri lupaus: Heikki Suolahti -ti ihmisenä ja säveltäjänä (1984).

"Taide voi olla ihan mitä vaan. Taiteella ei ole rajoja. Taide merkitsee sen toteuttajien lahjakkuutta ja pitkäjänteistä harjoittelua."

HENKILÖ-AUTOJA tosihaluulla

Nyt on oikea hetki ostaa tai vaihtaa tarkoitukseenne sopiva käytetty henkilöauto, sillä keväällä hinnat ovat korkeammat. Varastossamme runsas valikoima vuosien 1928 - 37 malleja. Pyytää erikoisluettelomme.

S. P. J. KEINÄNEN OY.
HELSINKI, BULEVARDI 4.
PUH 31 052.

Suomen tunnetuin käytettyjen autojen erikoisliike

Reippaat tanssit

tänään klo 9,30 Valtion talossa.
Soittaa tunnettu orkesteri FOX

Tarvepehkuu
varastosta ja tehtaalta myy
Jyväskylän Ranta-Osakeyhtiö.

Hellästi rakastettu poikamme ja veljemme

ylioppilaskokelas

Heikki Theodor Suolahti

synt. 2. II. 1920, otettiin pois meiltä 27. XII. 1936.

Anna, Eino ja Nenno Suolahti
Elli, Erkki ja Matti Leikola

Ruumiinsiunaus toimitetaan
Hietaniemen kappelissa lauantaina
tammik. 2 p:nä klo 14.

Gradian tanssin perusopetuksen opiskelijoita upouudessa tanssisalissa 2021. Improvisaatiota kohti Uponneen kaupungin koreografiaa. Kuva Helena Minkkilä

Suomalainen musiikkikampus - todellinen tapahtumasampo

Suomalainen musiikkikampus on Jyväskylän ammattikorkeakoulun, Jyväskylän yliopiston ja Jyväskylän koulutuskuntayhtymä Gradian muodostama musiikin, tanssin ja soveltavan taiteen kehittämissyhteisö. Musiikkikampusella opintopulun voi aloittaa jo vauvana muskarin ja taiteen perusopetuksen parissa ja edetä toisen asteen kautta aina korkeakouluopintoihin.

Musiikkikampusella järjestetään vuosittain yli 300 korkealuokkaisen tapahtumaa; konsertteja, keikkoja, seminaareja, yleisöluentoja, väitöstilaisuuksia, yleisötapahtumia ja suurempia yhteistuotantoja alueen taideorganisaatioiden kanssa. Lisäksi kampusyhteistyönä toteutetaan säännöllisesti huippumusikaalien ja -opperoiden esityksiä. Uponnut kaupunki on yksi esimerkki op-

pilaitoksia ja aloja yhdistävästä suurproduktiosta.

Monialaiset tuotannot yhdistävät oppilaitosten eri aloja myös musiikin ja taiteiden ulkopuolelta. Tärkeässä osassa ovat esimerkiksi lavastus, puvustus sekä esitystekniikka, eikä ilman näitä korkeatasoisten esityskokonaisuuksien tuottaminen olisi mahdollista. Yhteistuotannot ovat nuorille oiva areena päästä harjoittelemaan työelämätaitojaan, verkottua monialaisesti ja saada oppia suomalaisella kulttuurikentällä. Yhteiseen päämäärään tähtääminen ammattilaisten ohjauksessa antaa opintojen eri vaiheissa oleville arvokkaita eväitä tulevaan.

Seuraava yhteinen suurtuotanto on G. F. Händelin ooppera Xerxes, jonka ensi-ilta on Siltasalissa 28.4.2022.

Ohjaajan tervehdys

Pidelllessäni notaatiota ensimmäistä kertaa käsissäni en voinut aavistaakaan, mihin vielä päädyn. Lähtökohta oli erityinen: 12.50 minuuttia soivaa teosta, joka oli jäänyt tältä nuorelta säveltäjältä kesken. ”Kesken, niin kuin elämä yleensä jää”, kuten Heikki teoksessakin toteaa.

Alkoi esityksemme muodonmuutosten sarja. Ajan luonteesta ja sen vaikutuksista johtuen myös sisäinen kuvastimeni kääntyi uuteen asentoon. Ei ole liioiteltua sanoa, että tänään näen maailman eri valossa kuin teoksen äärelle tullessani.

Sen keskeiset teemat: ajan kulumisen ja sen luonne, taiteen merkitys tuossa ikuisessa jatkumossa ja sen tuoma toivo ovatkin tulleet iholleni ainutlaatuisella tavalla. Toivo on ravisuttava voima. Ohjaajan tehtävä on kannatella teoksen henkeä, sen työryhmän yhteistä virtaa ja jaksaa uskoa väkevästi silloinkin, kun usko on kovilla. Ajoittain on ollut niin, että olen pohtinut teoksen sanomaa minulle, sen kannatel-

lessa minua. Kiitos pieni Heikki tästä lahjasta.

En voi väittää, etteikö osa minusta olisi pettynyt siitä, että emme koskaan päässeet elävän esityksen äärelle. Samaan aikaan elämän ja taiteen perusolemus näyttäytyy paljaana ja kauniina. On, niin kuin on, koska me emme luovuttaneet. Kilvoittelimme yhteisenä joukkona kohti täyttymystä, muuttaen suuntaa silloin, kun hyökyaalto kävi liian suureksi, mutta puskimme eteenpäin, päin tuulta, aina vain.

Me jatkoimme matkaa yhdessä, koska väkevä tahto ja rohkeus kuljetti meitä.

Mikään ihmeellinen harvoin tapahtuu helposti. Minä olen ylpeä meistä, ja tästä teoksesta: Uponnut kaupunki, kaunis videoteos joksi se lopulta kuoriutui, on juuri niin oikein kuin ikinä voisi olla.

Kiitos väsymätön työryhmä, te nuoret taiteilijat opettajasuolijoihin. Erityiskiitos Mikael Minkkinen ja Helvi Kangas, te hyvät haltiakummimme pienine, jatkuvine ihminenne.

Uponneen kaupungin ohjaaja Maria Oiva. Kuva Helena Minkkilä

**Amatööri-
Valokuvaajat!**

Kaikki valokuvaustarpeenne ostatte edullisimmin meiltä.

Maaseututaloukset toimitamme myöskin huolellisesti ja nopeasti.

Jyväskylän Urheiluliike.
Kauppakatu 33. Puhelin 200.

Halutaan ostaa
Muurahaisen munia,
vuotia, nahkoja, y.m. ostetaan.

F. F. From & C:o
Asemakatu 2. Puh. 1709.

Metsähuone

**omenia
myy**

Otto Rutanen.

”Taide on kauneuden luomista esteettisiä arvoja arvottaen. Taide merkitsee minulle tapaa elää ja ilmaista.”

Orkesteritallennuksessa venyttiin urotekoihin

Moni on päätnyt Uponneen kaupungin parissa ennen kokemattoman äärelle. Myös konkarihenkiöstö sukelsi uuteen, kun koronarajoitukset pakottivat toteuttamaan orkesterityön jousiin, perkussioihin ja puhaltajiin pilkottuna. Äänityksestä vastannut Gradian media-alan opettaja Antti Vanhanen ja orkesterin harjoittanut JAMKin Rita Varonen joutuivat aluksi lykkäämään äänitystä ja lopulta kehittämään Musiikkikampuksen historiassa aiemmin testaamattoman tallennusstrategian, kun koronatilanne esti yhteisharjoitukset ja äänittämisen normaalilla tavalla.

- Onneksi loppukeväästä sai olla jo kuitenkin 20 henkeä yhdessä, niin saimme esimerkiksi kaikki puhaltajat samaan äänityskertaan, toteaa ensi kertaa klikin avulla kapellimestarina toiminut Rita Varonen. Uponneen kaupungin satsi päätyi Vanhasen raidoille neljänä eri äänitysviipaleena, kun Hannikaissalissa tallennettujen lisäksi harppuraita tuli etänä Helsingistä. - Äänityserio-

distä tuli kaiken kaikkiaan pidempi, kuin se olisi ollut normaalioloissa.

Nuoren Heikin käsikirjoituksen viimeisteleminen soivaan muotoon oli Varosen mielestä kiinnostavaa, vaikka parantelennistakin ilmeni, kun esimerkiksi kaikki musteella puhtaaksi kirjoitetut nuottipäät eivät olleet osuneet tiheälle viivastolalle kyllin tarkasti.

- Mielenkiintoisia melodioita, mutta välillä piti vähän miettiä, mitä säveltäjä oli tavoitellut, esimerkiksi, mitä harmonioita hän mahdtoi tarkoittaa, Varonen selvittää. - Tuuban liian korkealle kirjoitettua stemmaa muun muassa piti tiputtaa, partituurin rivejä oli mennyt väärälle instrumentille ja loppupuolella oli muutenkin pientä sotkua.

Ääniraitojen koostaminen yllätti sekä Rita Varosen että Antti Vanhasen.

- Totta kai olisi mieluiten tehty tavanomaisella tavalla, mutta olosuhteisiin nähden selvittiin kyllä ihmehen hyvin, molemmat toteavat.

Jouset aloittivat Rita Varosen johtaman pilkotun orkesterin äänitykset. Valmistautumiset Hannikaissalissa. Kuva Helvi Kangas

Raidat koossa ja Heikki Suolahden Uponnut kaupunki ensi kertaa kuul-tavissa. (ylh. koulutuspäällikkö Jarmo Kivelä, alh. Rita Varonen ja Antti Vanhanen) Kuva Helvi Kangas

Puhaltimet pääsivät harjoittelemaan Antti Vanhasen tallentamien raitojen kanssa ennen omaa äänitystään. Timo Jäntin käsissä soi Uponneen kaupungin partituuriin kirjoitettu kontrafagotti. Kuva Helvi Kangas

VEROKARHU

ei tunnu peloittavalta, jos talletatte vuoden varrella liikenevät rahanne

liikkeemme SÄÄSTÖKASSAAN

Verojen y.m. suurehkojen menojen erään-tyessä säästötilinne on teille suureksi avuksi.

KESKIMAA. - Jyväskylä.

Talvi 1936

yllättää Teidät erikoisuuksillaan!

Arvoisat Naiset!

Talvikausi on täydessä käynnissä; eikä ihme, sillä muodikkaat varastomme ovat täysimmillään, ja teemme parhaamme saadaksemme jatkuvaasti uutta.

Haluamme näyttää Teille kauniita ja muodikkaita talviulstereita ja talvitakkeja: krimin, astrakanin, majavan, oravan, biisamin, kanin, lampaan y.m. nahoista hauskein turkissomistein. Myöskin turkkimme ovat erikoisen hyvistä laatu- nahoista valmistettu.

Keski-Suomen Vaatetus

Asemakatu 8. Puh. 1884

Partituurista videoteokseksi

Uponneen kaupungin ensisävelet kirjoitettiin jo vuonna 1934. Heikki Suolahden aloittama tarina jäi kuitenkin kesken säveltäjän ehkä keskittyessä muihin töihinsä. Pian tämän jälkeen, vuonna 1936, Heikki kuoli, ja hänen aloittamansa Uponnut kaupunki jäi viimeistelemättä. Nuottikäsikirjoitus kulkeutui Jyväskylään ja haudautui arkistoihin vuosikymmenten ajaksi.

Uponneen kaupungin perustukset näkivät päivänvalon vuonna 2017 osana Suomalaisen musiikkikampuksen kirjaston arkistosta tehtyä laajempaa nuottilöytöä. Musiikkikampuksen ja Keski-Suomen musiikin edistämisseuran voimin päätettiin rakentaa monitaiteinen, lasten ja nuorten taidesuhdetta käsittelevä kokonaisuus. Sen ytimeksi muodostui oman taidekokemuksen syventäminen ja rohkeus luovaan työskentelyyn. Gradian musiikin opiskelijoiden ryhmä opettajineen oli ensimmäisten joukossa johdattelemassa teosta kellastuneesta käsikirjoituksesta nykyiseen muotoonsa. Työskentely haluttiin huipentaa alkuvuonna 2021 monitaiteiseen Uponnut kaupunki -esitykseen, jossa Heikin sävellys kuuluttaisiin ensimmäistä kertaa.

Matkan varrella itse partituuri koki tarkennuksia, ja se saatiin soivaan muotoon keväällä 2021. Korona-aika kuitenkin esti suunnitellut yleisöesitykset, ja teos päätettiin tallentaa äänitteeksi. Musiikkikampuksen opiskelijaorkesteri Campus Sinfonietta vahvistuksineen taltioi sävellyksen sellaisena, millaiseksi se oli Heikiltä jäänyt. Uusi tilanne ja kokoontumisrajoitukset loivat pohjan

kokeilulle, jossa teos äänitettiin soitinsektioittain useamman äänityspäivän aikana. Sävellystyön keskenjäämisessä ja äänityssajan kokoontumisrajoituksissa haasteineen on kiehtovia yhtymäkohtia. Uponnut kaupunki -kokonaisuus kaikkineen on ensimmäisten ideointisessioiden jälkeen seilannut myrskyisissä vesissä.

Pandemian aiheuttamat vaihtelevat tilanteet ovat muuttaneet esityksen kurssia jo useaan kertaan lopulliseksi uskotusta. Aikataulu, muoto, sisältö ja dramaturgia ovat joutuneet hakemaan toteutusmahdollisuutta: suuren yleisön immersiiivinen kierros Musiikkikampuksen tiloissa, huippuhetkenään opiskelijaorkesterin soittama Uponnut kaupunki -teoksen maailmanensi-ilta. Striimiä sekä taltiointia yhdistävä interaktiivinen ja noudettavien aikakapselien myötä myös etäkatsojien kotiin leviävä taideteos. Heikin soivan teoksen äänitältioon rakentuva, koreografioitu ja media-alan tuoreita mahdollisuuksia rikkaasti hyödyntävä, animaatioin täydennetty monialainen videoteos.

Edellä oleva listaus valottaa hie- man sitä sisällöltään alati muuttuvaa ja elävää kokonaisuutta, jonka pyörteissä työryhmä on luovinnut tietään kohti määränpäättä. Haasteista huolimatta kokonaisuuden taiteellisesta visiosta ei ole missään vaiheessa tingitty, ja teos on joka käänteessä päätetty saattaa yleisön koettavaksi tavalla tai toisella. Karikkojen keskellä majakkana on toiminut Heikki Suolahti ja hänen aloittamansa Uponnut kaupunki, jonka maailmaan me pääsemme viimein yhdessä sukeltamaan.

Heikin äitejä: Teea Partanen, Alisa Seilonen ja Ina Ylimartimo. Kuvat Siltasalin monikamerakuvauksista Helena Minkkilä

"Unelmoin, että taiteilijuus olisi luontevaa, arvostettua, osa elämää, jokaisen saavutettavissa, arvostettu ominaisuus."

Maksatteko pukusakkoa?

Jos ette halua sitä maksaa, niin tulkaa

TUPLAAN

Suuret valikoimamme ja halvat hintamme sopivat jokaisen kukkarolle! – Kokeilkaa, niin ette kadu!

Kunnollisia asiamiehiä

otetaan kaikkiin Keski-Suomen pitäjiin myymään hyväksi tunnettuja Luxor-radioita. Kyselyt y.m. osoitteella

Jyväskylän Sähkö- ja radiokeskus Oy

Kauppakatu 39, Puhelin 2044.

Huima hyppy – ja suoraan syvään päätyyn

“Heittäytyä kuin Heikki” pyöri hankkeen yhtenä slogan-hahmotelmalla alun suunnitteluriihistä alkaen. Se, jos mikä toteutui monikameraryhmän opiskelijoiden kohdalla. Kuvausten tekijöiksi oli alun perin aikataulutettu jo muutaman tuotannon karaisema joukko. Pandemia pakotti kuitenkin vaiheistamaan asiat toisin. Maria Oivan ja Topi Kohosen käsikirjoittamaa ja ohjaamaa Heikki-väkeä sekä Elin Wuethrichin koreografioimaa ja harjoittamaa tanssin produktioryhmää “Heikin äitejä” päätyivät Siltasalissa kuvaamaan ensikertalaiset. Suuri osa oli isojen TV-kameroiden kanssa tekemisissä ensimmäistä kertaa. Arastelulle ei jätetty sijaa ja ilmapiiri oli koko ajan inostunut.

- Tässä pääsi näkemään ja tekemään ensimmäistä kertaa isompaa tuotantoa, kertovat Hugo Siikavirta ja Aapo Nurminen kehuen samalla mukavaa meininkiä ja muodostunutta yhteishenkeä.

- Tunnelma oli aina positiivinen, kiittelee kuvaussihteerinä toiminut Ekaterina Lanchakova. - Me olimme tiimi ja saimme upean projek-

tin, jonka editointiryhmä viimeistelee lopulliseen tulokseen.

- Tiukasta aikataulusta huolimatta videomateriaalista tuli aika hyvää, Jenna Muli arvioi yhteistä suoritusta.

Siltasalin virtuaalitaustoihin sekä videokohtausten siirtymiin löytyi ryhmästä oma toteuttaja. - Animoiminen tekeminen oli työlästä ja kivaa, toteaa urakastaan Niklas Salminen.

Tämän mittaluokan oppilaitostuotannoissa huolellinen aikataulutus on erityisen merkityksellistä.

- Mutta jos korona vispaa kaiken sekaisin, ja vielä moneen kertaan, on vain uitava mukana. Tämä oli ensikertalaisille todellinen hyppy syvään päätyyn, mutta ihan huikella tavalla porukka otti asioita haltuun ja sitoutui, media-alan opettaja Tiina Hiekkaranta hehkuttaa. Monikameraohjaamosta kuulokkeiden kautta kuvaajia ohjeistaneen Hiekkarannan mielestä sattumat olivat nyt opiskelijoiden kannalta onnekkaita. - Ei kai mikään ole hienompaa, kuin päästä tekemään ensimmäisiä harjoituksiaan tällaisessa oikeassa proggiksessa.

Gradian media-alan opiskelijat dokumentoivat kouluilla työpajojen tunnelmia. Kuva Helena Minkkilä

Lasten oma taideprojekti

Lasten oma taideprojekti herätti Heikki Suolahden vuonna 1935 kesken jääneen baletin unestaan luvulla 2019–2020. Suomalaisen musiikkikampuksen opiskelijat toivat baletin ja sen teemat, 1930-luvun ja piilossa lymyilevän luovuuden puheenaiheeksi neljään Jyväskylän ja lähiseudun kouluun. Äijälän, Kuokkalan ja Tikan kouluissa sekä Puistokoulussa toteutettiin erinäisiä taideprojekteja, joilla rohkaisti lapsia oman taiteen tekemiseen, oman intohimon löytämiseen ja luovuuden vapaaseen käyttöön.

Kuokkalan koulun tiimissä Suomalaista musiikkikampusta edustivat musiikkipedagogi, varhaisiän musiikkikasvattaja, musiikkikasvattaja, musiikkiteoriija ja kirjallisuuden opiskelija. Tiimi sai vapaat kädet toteuttaa työpajoja koulun kakos- ja nelosluokkalaisten, ja ryhmä käynnistikin monitaiteisen projektin, joka toteutettiin kahtena työpäpäivänä alkuvuodesta 2020. Projekti keskittyi luovaan prosessiin, ei valmiiseen tuotokseen, ja tavoitteita koululaisprojektin suhteen Musiikkikampuksen opiskelijoilla olivatkin luovuuteen rohkaiseminen, uusien ideoiden löytäminen ja yhdessä tekeminen.

Taustalla vaikuttavina motiiveina oli rohkaista lapsia toteuttamaan itseään, “olemaan outo”, etsimään erilaisia taiteellisia työkaluja ja oppimaan niiden kautta uusia tapoja ilmentää omaa olemistaan ja toimimista ryhmässä: auttaa oppilasta olemaan yhteisönsä jäsen omalla, erillisenä itsenään ja löytämään “sen oman juttunsa” Heikki Suolahden esimerkin innoittamana. Työskentelyn kuluessa saavutet-

tiin yhteistä, aktiivista tekemistä ja sen riemua, mikä toivottavasti johtaa luovuuteen rohkaisevaan ilmapiiriin ja yhteisöllisyyden tunteen kokemuksen nousemiseen. Koululaisprojekti, kuten muutkin yhteiset luovat projektit, on prosessina ongelmanratkaisua. Ihanimmillaan ja yksinkertaisimmillaan se on vailla varsinaista ongelmaa, kuten tässä tapauksessa: tilanne oli täysin vailla vääriä vastauksia, ja onkin tärkeintä, että lapsi tekee ja on aktiivinen olemalla tilanteessa läsnä. Näin oppilas voi oppia uutta, itseltään ja kanssamatkustajistaan omassa uponneessa kaupungissaan.

Kuokkalan koulun tiimi toteutti idean MÄLKeistä, jossa työpajat järjestettiin neljän oppiaineen rajoissa: musiikin, äidinkielen/kirjallisuuden, liikunnan ja kuvataiteen. MÄLK oli työkalupakki, tai joka oppilaan oman uponneen kaupungin elävä olio, joka mahdollisti kullekin ihmiselle heidän oman outoutensa ilmentämisen ja rohkaisi luovuuteen! Uutta yritettiin kartuttaa esimerkiksi musiikillisen pajan osalta sinfoniaorkesterin toimintaan liittyviin sääntöihin tutustumalla ja opettelemalla konkreettista tietotaitoa soitinten käsittelyn ja dynamiikan vaihtelun osalta. Kuvaamataidon työpajassa aiheita puolestaan lähestyttiin esimerkiksi savenkäsittelyn tiimoilta. Esittävän taiteen pajoissa (musiikki ja tanssi/liikunta) tavoitteena oli saada yksi iso ryhmä toimimaan ja tekemään taidetta yhdessä: saada oppilasta yksi esittävä kokonaisuus. Kuokkalan koulussa kaikki oli kahden työpäpäivän ajan mahdollista.

ORKESTERITOTEUTUS

Soittajisto koostuu Jyväskylän ammattikorkeakoulun, Jyväskylän yliopiston sekä koulutus kuntayhtymä Gradian opiskelijoista ja opettajista vierailijavahvistuksineen.

kapellimestari Rita Varonen
äänitys Antti Vanhanen
assistentti Riku Miettunen

pikkolo Henna Andelin
huilu Tuuli Kuumola, Ilona Vehmas
oboe Paula Mäkinen, Elisa Soikkeli
englannintorvi Sirpa Berg
klarineti Peppi Lautala, Vilja Huusko
bassoklarineti Aku Lampinen
fagotti Asko Parkkinen, Urho Sompä
kontrafagotti Timo Jäntti
käyrätorvi Marielle Catalanotti, Jaakko Andersen, Julia Naulapää, Lauri Kekkonen
trumpetti Eemeli Virtanen, Ulrika Buss
pasuuna Emma Vasala, Lassi Takanen, Tapio Asikainen
tuuba Selma Ruippo
celesta Anna Dzharatova
harppu Hilda Kunnola, äänitys Matti Heinonen
perkussiot Tajja Veijonmaa, Mikael Kivi, Veeti Hietala
viulu I Anniliina Pihlajamaa, Riku Miettunen, Stella Rautiainen, Arianna Petäjä, Tuulia Pulkkinen
viulu II Heidi Vehkala, Jenni Kupari, Kaisla Yli-Antola, Lari Harju, Anita Savolainen
alttoviulu Sophia Blau, Pietari Majuri, Senja Kantola, Aino Erola
sello Benjamin Ojanen, Yiran Zeng, Piritta Järvinen
kontrabasso Henri Tikka

TUOTANTO

Mikael Minkkinen, tuottaja
Suomalainen musiikkikampus
Helvi Kangas, asiamies,
Keski-Suomen musiikin edistämissäätiö
Susanna Leppänen, tuotantoassistentti,
Jyväskylän yliopisto

VIESTINTÄ JA MARKKINOINTI

Heidi Oinonen, Pinja Aaltola, Sanni Laitila,
Susanna Leppänen

Tanssi- ja Lauluiltoja

29.10. ELLINOORA • 30.10. WOLFHEART • 5.11. VON HERTZEN BROTHERS
6.11. SEXMANE • 11.11. OMNIUM GATHERUM • 12.11. KOTITEOLLISUUS
13.11. JESSE MARKIN • 18.11. BEHM • 19.11. IDA PAUL JA KALLE LINDROTH
20.11. WASTED • 26.11. DIRTY DEEDS INDEED • 27.11. ASA BÄÄND II • 2.12. MOKOMA
3.12. MOKOMA • 4.12. YEBOYAH • 9.12. PEKKA POHJOLA • 10.12. SAMULI PUTRO
11.12. HAPPORADIO • 16.12. KOLMAS NAINEN • 17.12. ELÄKELÄISET
18.12. MERCURY CIRCLE • 19.12. HELICOPTERS • 31.12. LOST SOCIETY

Tanssitalo LUTAKKO • LUTAKONAUKIO 3 • PUH: 014 617 866

UPONNUT KAUPUNKI

ENSI-ILTA

to 28.10. kutsuvierasnäytös klo 18.

LISÄKSI

pe 29.10. klo 14 & 15
ke 3.11. klo 16, 17 & 18

Pitkäkadun kukkatalo

Pirjo Nousiainen

Pitkäkatu 25
40700 Jyväskylä
Puh. 050 547 2249
pirjo.nousiainen@hotmail.com

KUVAUS

MONIKAMERATUOTANTO

ohjaus:

Tiina Hiekkaranta

tekniikka:

Marko Syvälahti
Mika Raatikainen

EDITOINTI

Leo-Emil Korhonen

KAMERARYHMÄ

Leo-Emil Korhonen
Heejeong Han
Reh Kay
Eric Keinonen
Ekaterina Lanchakova
Aapo Lehtonen
Jenna Muli
Sasu Mutila
Henna Mäkipää
Aapo Nurminen
Arttu Paakkari
Eetu Rasi
Niklas Salminen
Hugo Siikavirta
Tommi Talvinen
Katja Lukkarinen

ANIMAATIOT

Joonas Ahtikallio
Niklas Salminen

SCREEN-OPERAATTORI

Ila Silakka

VALOTEKNIikka

Arto Saarelainen

VALOKUVAUS

Helena Minkkilä

ÄÄNET

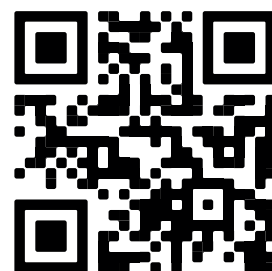
PUHEIDEN ÄÄNITYS

Antti Vanhasen ohjauksessa MKPT2002-ryhmä

KONEMUSIIKKI JA ÄÄNIEFEKTIT

Matti Laukkasen ohjauksessa
Eemi Hämäläinen
Sami Räsänen
Ville Pellikka

Löydä aarre!

"Tuntuu että voin ymmärtää maailmaa paremmin taiteen avulla."

UPONNUT KAUPUNKI

Säveltäjä

Heikki Suolahti

Ohjaaja

Maria Oiva

Apulaisohjaaja

Topi Kohonen

Käsikirjoitus ja dramaturgia

Maria Oiva ja Topi Kohonen

Heikki

Severi Boesen

Unelmien videoiden Heikit

Patrik Paajanen, Daniel Hakkarainen

Kapellimestari-Heikit

Benjamin Mylläri, Tanja Oittinen,
Ida Viren, Mira Jokela, Monika Wolfmayr,
Inga Sauranen, Emilia Puustinen,
Clara Kinnunen, Aapo Nurminen,
Hugo Siikavirta, Susanna Leppänen,
Aapo Lehtonen, Tommi Talvinen

Hippa-Heikit

Tommi Talvinen, Aapo Lehtonen,
Aapo Nurminen, Ila Silakka,
Heejeong Han, Niklas Salminen,
Alisa Seilonen, Teea Partanen, Iina Ylimartimo

Koreografia ja tanssijat

Koreografi Elina Wuethrich

Heikin äidit Alisa Seilonen, Vilja Ikonen
Teea Partanen, Iina Ylimartimo,
Salla Kukkonen

KIITOKSET

Hannu Ikonen, Henna-Riikka Peltola, Eva Halme,
Jarmo Kivelä, Antti Kettunen, Mika Nykänen, Risto
Niemi-Pynttäre, Jari Ikkala, Eliisa Suni, Sari Maanhalla,
Pekka Paussu, Senni Pihlman, Eeva-Riikka Oja, Katariina
Henttonen, Sisko Kulmala, Friida Ridanpää, Aivi Salminen,
Marikki Siistonen, Kerttu Oikarinen, Tinka Väisänen,
Helmiina Järvinen, Pihla Taipale, Meo Hirvanen, Miira
Hirvanen, Kanerva Eskola-Hirvanen, Mikael Hirvanen, Olli
Hirvanen, Mari Rosti-Sotti ja Gradian leipuri-
kondiittoriopiskelijat, Toni Essel, Anne Pitkänen, Mira
Ahtila, Jenni Kelja, Gradia Logistiikka, Alfred Kordelinin
säätio, Suomen kulttuurirahaston Keski-Suomen rahasto.

Uponnut kaupunki -sanomat

Ulkoasun suunnittelu ja taitto: Mila Rauhala

Ilmoitusvalmistus: Mila Rauhala,
Viivi Sydänmaanlakka, Venla Sydänmaanlakka,
Noomi Liukkonen

Paino: Gradian tulostus- ja painopalvelut.

Herkulliset leivokset

Oppipuodin
kautta

GRADIA

"Olisi kivaa olla ihan vain ruokataiteilija, eli äärettömän hyvä kokki
joka osaa loihdita upeita ruoka-annoksia. Ja sitten söisi ne."

NUOTIN PUHTAAKSI- KIRJOITUS

Veli Keitel

Äitien soitinten maalaus

Alexander Kallio

GRADIA

jamk

SUOMALAINEN
MUSIIKKIKAMPUS
FINNISH MUSIC CAMPUS

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Melkein uusi meriläismainen

moottorivene

myytävänä. Jaakko Heinonen,
Vaajakoski, Hupeli

ALFRED
KORDELININ
SÄÄTIÖ

